

Tretí deň

Panna Mária ma učí mlčať.

V duchu si predstavujem, že keď si milovaný učeník priviedol Pannu Máriu do svojho domu, zavrel dvere na svojom domčeku, aby mohla bývať v tichu.

Ján ju dobre poznal. Vedel dobre, že život Ježišovej Matky, prežitý v utiahnutosti a v mlčaní, musí sa zakončiť ďaleko od hluku ľudských slov. V evanjeliu je zaznamenané len málo jej slov. Nie azda preto, že by nebola viac povedala. Sám Boh povolil, aby evanjelisti boli takí struční...

Chcel nám tým dokázať, že tá, ktorá nosila Ježiša vo svojom srdci, sa učila len mlčať. Nech nás to neprekvapuje, keď chcú ľudia vzdať hrdinovi najväčšiu česť, nechajú reči a oslavu a uctia „minútovým tichom“ tých, ktorých chváliť nie je schopná ľudská reč. Náš Majster! Aké dôležité je mlčanie, keď v jeho tóni pripravuješ všetko veľké. Obklopil si ním žiarivo aj život svojej Matky, tej, ktorá mala žiarou svojich lúčov osvetľovať tisícky duší, spiacich v temnotách, alebo okúzliť tie, ktoré dychtia po svetle. A ty, Ježišu, ty si mlčal cez tridsať rokov. Mlčal si často cez svoj verejný život a mlčal si aj pred Pilátom...

V Eucharistii si pre nás ukrytý už 21 storočí a budeš dokonca rokov mlčiacim Bohom. Mlčiacou Hostiu. Aké miesto zaberá mlčanie v mojom živote? Zaberá aspoň nejaké? Viem mlčať aspoň v určité hodiny? ... Neponáram sa do víru slov, zbytočných starostí, do horúčkovitého vrenia?

Či nezmizne vo mne všetko dobré tak, ako príjemná vôňa z nádoby, pretože nádoba nie je nikdy zatvorená? A predsa som už neraz vychutnával tieto pravé hlboké duchovné zotavenia, v ktorých si moja duša odpočinie, obohatí sa a ktoré veľmi potrebuje. Takými sú moje duchovné cvičenia, rekolekcie, moje rozjímania...

Len v takýchto chvíľach, keď všetko utíchlo vôkol mňa, pochopila som jasne cenu môjho krstu, môjho príslušenstva ku Kristovi, oddania sa Panne Márii, cenu sebazaprenia, modlitby, slz preliatych za dušu, ktorá je v nebezpečenstve...

Tomuto všetkému možno porozumieť len v tichosti, ďaleko od hluku, keď mlčanie dosiahne celú svoju moc a keď môže vo mne hovoriť sám Boh...

Panna Mlčanlivá! Chcem si ťa nechať vo svojom domčeku! Zatvor ty sama na ňom dvere, pomôž mi uzobrať sa na duchu a prežívať plne môj život. Matička moja, zachovaj vo mne Pána Ježiša! Zahaľ ho mojím belasým závojom tak, ako si ho kedysi zahalila v Betleheme, svoje Božské Pachoľa!

Zahaľ ho tak, ako zahaľuje kňaz cibórium, ktoré zahaľuje drahocenný poklad a ako zahaľuje záclonkou dvierka tabernákula.